

tiden. Dette er imidlertid Et, men et Andet er, hvorvidt Administrationen i nærværende Tilfælde, ikke bortset fra, men henset til bestaaende Lovbestemmelser, har kunnet gaa den Vej, den her er gaaet, og der er min Opfattelse den, at man, selv om kongelige Anordninger kun tænke paa Fremtiden, har ved den kongelige Anordning skabt en Tilstand, der er bestemt i Strid saavel med Forordningen af 1821 som med positive Bestemmelser i Sagsførerloven, og det er min Opfattelse, at ingen af de nye Jurister opfylder Bestemmelserne efter Sagsførerloven, og derfor er der en Banstik tilstede, som kun Lovgivningsmagten kan høde paa. Nu hører jeg, at de Herrer Jurister, deriblandt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad), der ellers er velvillig stemt for Sagen, dele den ærede Ministers Opfattelse; det lader ikke til, at ærede Ikke-Jurister dele denne Opfattelse, men det træffer sig jo rigtignok ogsaa ofte, at hvad der for Juristerne er saa klart som den lyse Dag, for os Lægefolk er meget i Tusmørke. Jeg kan ikke forklare, hvorledes det kan gaa til, at man, naar den lovgivende Magt i en Lov ubetinget ikke siger: „indtil Examen omordnes af Administrationen“, men siger, at den samme Examen skal bibeholdes i to Dele med to Karakterer, da tre Aar efter kan komme og sige: denne Lovbestemmelses bestemte Ord tage vi ikke Hensyn til, nu skulle vi kun have Examens ene Del med en bestemt Karakter. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det hænger sammen; de ærede Jurister her i Salen have ikke søgt at gjøre det klart, det er ogsaa et overflødigt Arbejde for mit Bedkommende; thi min Opfattelse lader sig ikke rokke.

Justitsministeren: Det er meget muligt, at det vil være et frugtesløst Arbejde at forsøge paa i dette Dieblif at oplyse det ærede Medlem om hans Wildfarelse, men een Ting ere vi berettigede til at forlange af det ærede Medlem, og det er, at han ikke tillægger os Uttringer, som vi ikke have brugt. I den Form, hvori det ærede Medlem har gjengivet min Anskuelse, har jeg ikke udtalt den, og det

viser netop, at det ærede Medlem ikke har forstaaet det, som det kommer an paa.

Verg: Hvad det kommer an paa for den ærede Minister, er Et, og hvad det kommer an paa for os Forslagsstillere, kan maasse være noget Andet.

Justitsministeren: Jeg skulde dog mene, at det for os Begge kommer an paa at forstaa det Retsspørgsmaal, hvorom der handles. Det er ikke nogen ubillig Forbring til det ærede Medlem, at han, naar han gjengiver Ens Anskuelse, gjengiver dem i den Form, hvori de ere udtalte.

J. A. Hansen: Da jeg har deltaget i at indbringe Forslaget, vil jeg kun bemærke, at vi jo nu have hørt, hvorledes de to meget ærede Ministre anse denne Sag for at være meget klar, og det kunde jo Ingen tvivle om, at de ærede Ministre med deres udmærkede Dygtighed selv vilde mene, at Sagen for dem var klar; men jeg har deltaget i at indbringe denne Sag, fordi jeg er af den Mening, at det er overmaade vigtigt, at Administrationen igjennem de Bestemmelser, den træffer, i hvilke Forhold det end er, bærer sig saaledes ad, at alle de, der skulle holde sig disse efterrettelig, kunne forstaa dem, og i saa Henseende tør jeg sige, at Flere af dem, som denne Sag nærmest angaar, betragte den hele Ordning, som nu foreligger fra den ærede Administrations Side, som aldeles uforstaaelig, som, hvad der her er blevet sagt: et Ufore, som de ikke kunne finde ud af. Dette er ikke Tilfældet med os alene, der kunne siges at være fremmede for Examensvæsenet, men ogsaa med dem, der netop have taget den theoretiske Prøve, og som altsaa maa forudsættes at have Evne til at forstaa saadanne Bestemmelser fra Administrationens Side. Der har været Flere end Een hos mig, som have anmodet mig om igjennem Rigsdagen paa en eller anden Maade at faae dette Forhold klaret, fordi det var dem aldeles uklart, hvorledes Regjeringen tænker sig det for Diebliffet. Jeg mener altsaa fuldstændigt, at Sagen af gode Grunde er bragt